

[Skatteministeren]

sænkes. Ganske vist indeholder punkt 6 det positive element, at det vil sidestille gifte personer med ugifte formueskatteydere, men der er altså tale om, at endnu flere i virkeligheden drages ind under formuebeskatningen som følge af den lavere bundgrænse, og det må regeringen også tage afstand fra.

Beslutningsforslagets punkt 7 om fjernelse af skatteloftsreglerne vil medføre en skærpelse af formueskatten, som regeringen naturligvis heller ikke kan støtte; hertil kommer, at det indgik i skattereftersættelsen, at det vandrette skatte-loft skulle bevares uændret.

Lad mig til sidst sige, at det er regeringens opfattelse, at det afgørende er generelt at lempe formueskatten og ikke at finde nye formueskatteobjekter, og derfor må regeringen også afvise SF's forslag i punkt 8 om, at det pålægges regeringen at nedsætte et udvalg, der skal undersøge mulighederne for etablering af formueskat for selskaber.

Jeg håber med disse bemærkninger at have gjort det helt klart, at regeringen ikke kan støtte SF's forslag til ændringer af formuebeskatningen.

Lykketoft (S):

Jeg skal ikke bruge mange bemærkninger på CD's og SF's beslutningsforslag. CD's kan vi ikke støtte. I SF's er der elementer, som også vi er tilhængere af, og som vil blive formuleret som socialdemokratiske ændringsforslag til det lovforslag, vi her har til behandling; desuden er der en række elementer, som vi ikke kan støtte. Jeg vil derfor koncentrere mig om lovforslaget fra regeringen.

Det lovforslag, vi førstebehandler i dag, er efter min opfattelse det mest usympatiske og det mest ukloge forslag, der endnu er fremsat af KVR-regeringen. Det markedsføres som et forslag, der specielt skal hjælpe den såkaldt lille formueskatteyder og fjerne en diskrimination af ægteskabet i vores skattelovgivning, men det er et forslag, som især vil give en skamløst stor bonus til nogle få hundrede af de allermest rige mennesker i vores samfund.

Det skal jeg om lidt give nogle eksempler på, men jeg vil også godt gøre den bemærkning, at fraflytningsrisikoen anvendes som argument, til trods for at Formueskatteudvalgets betænkning viser, at der i årene fra 1979 til 1985, hvor fraflytningen var særlig omfattende, kun var

861 personer med formue over 1 mio. kr., der flyttede fra Danmark. Der er ingen som helst tvivl om, at de indgreb, vi har lavet imod skatteflugt, reducerer denne fraflytningstakt væsentligt, og derfor er der ingen særlig begrundelse for, at det argument skulle være udslagsgivende for at give sig ind i en sådan skamløs lettelse.

Jeg vil godt give et par eksempler på, hvad regeringens forslag indebærer: Det første eksempel er en kreditforeningsdirektør, der har en formue på 10 mio. kr. og en skattepligtig indkomst på 2 mio. kr. Han får, hvis regeringens lovforslag bliver fuldt gennemført, en årlig skattelettelse på 104.000 kr. Det andet eksempel: En ejendomsspekulant, stor mand, heldige spekulationer i højkonjunktorens tid, store skattefri - indtil nu ubeskattede - gevinster. Han har løbende realiseret nogle skattefri gevinster, han har store afskrivninger og fradrag, og derfor har han nedbragt sin skattepligtige indkomst til 750.000 kr. Han får ved regeringens forslag fuldt gennemført en årlig skattelettelse på 468.000 kr. 468.000 kr. i årlig skattelettelse!

Hvordan kan en regering, der agiterer for, at der ikke er plads til lønforhøjelser, og at der ikke er plads til sociale forbedringer af nogen art, komme med et forslag, der har sådan en fordelingsvirkning? Det er jo gift for enhver bestræbelse for at skabe folkelig forståelse for, at dette land har nogle store problemer, at der skal løftes i flok, og at der skal skabes en fair fordeling af resultaterne af den fælles indsats.

Jeg tager simpelt hen dette lovforslag som udtryk for, at der er ledende medlemmer af dette lands regering, der går for meget til jagtselskab med nogle af de mest grådige af dette lands velhavere. Man kan umuligt færdes tilstrækkeligt ude blandt almindelige folk, og man kan heller ikke i nævneværdigt omfang betjene sig af sagkyndig bistand, når man kan finde på at fremsætte et så udfordrende og så udueligt forslag som dette.

Forslaget er udueligt, fordi skatteministeren trods megen bragesnak om regelsanering helt overhører de anbefalinger, hans eget ekspertudvalg er kommet med.

Det gælder nedslaget for erhvervsaktiver, som oprindeligt var på 15 pct. af aktivværdien, men som ulykkeligvis - efter deisen: Bare man giver fanden en lillefinger . . . - blev hævet ved radikal Bernhard Baunsgaard-tilskyndelse til